

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN**ARREST**

Nr. 18.597 van 10 november 2008
in de zaak 33.454 / IIde kamer

In zake:

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 bus B
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED], die verklaart van Irakese nationaliteit te zijn, op 8 november 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 7 november 2008 houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, beslissing ter kennis gebracht aan verzoekende partij op dezelfde dag.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 november 2008 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MICHOLT, die verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Verzoeker komt op 30 april 2008 in België aan en dient op 5 mei 2008 een asielaanvraag in. Op 26 september 2008 stemt Griekenland, met toepassing van het verdrag van Dublin van 15 juni 1990 en van de Verordening 343/2003 (EG), in met de overname van verzoeker.

Op 7 november 2008 neemt de verwerende partij een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

" In uitvoering van artikel 71/3, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1961 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 11 december 1996 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt het verblijf in het Rijk geweigerd

*Aan de persoon die verklaart te heten: B. L.
Geboren te Bagdad, op (in) (...)
Van nationaliteit te zijn: Irak
Die een asielaanvraag ingediend heeft*

REDEN VAN DE BESLISSING:

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Griekse autoriteiten toekomt met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 10.1 en van art. 18§7 van de Europese Verordening (EG) 343/2003.

Betrokkene heeft op illegale wijze de grens overschreden met Griekenland, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste documenten, en de Griekse overheid heeft op datum van 26/09/2008 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemde persoon.

Op 30/04/2008 werd betrokkene onderschept op de luchthaven van Zaventem komende van Griekenland met 'vlucht SN 3246' uit Athene. Betrokkene werd overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Vottem waar hij vervolgens asiel vroeg op 05/05/2008.

Omdat er gegronde redenen waren om te veronderstellen dat de betrokkene via Griekenland het gebied van de Lidstaten binnenkwam, wat impliceert dat Griekenland met toepassing van artikel 10(1) van Verordening 343/2003 (EG) verantwoordelijk is voor de behandeling van de door de betrokkene op 05/05/2008 in het Centrum voor Illegalen te Vottem ingediende asielaanvraag, werd met toepassing van de Europese regelgeving die België bindt en in het kader van de vaststelling van de verantwoordelijke lidstaat besloten de betrokkene vast te houden.

Op 30/05/2008 werd een overnameverzoek op basis van art 10§1 van de Dublin Verordening aan de Griekse autoriteiten verstuurd. Op 30/07/2008 hadden de Belgische autoriteiten nog geen antwoord van Griekenland ontvangen. Als gevolg hiervan en op basis van art. 18§7 van de Dublin Verordening wordt Griekenland de verantwoordelijke staat en dient Griekenland over te gaan tot terugname van bovengenoemde persoon. Op 26/09/2008 heeft Griekenland zijn expliciet akkoord gegeven tot overname van bovengenoemd persoon.

De Griekse autoriteiten bevestigen in hun akkoord dd. 26/09/2008 uitdrukkelijk dat betrokkene een asielaanvraag kan indienen bij zijn terugkeer in Griekenland. Griekenland heeft de Conventie van Genève dd. 28/07/1951 ondertekend en neemt net als België een beslissing over een asielaanvraag op basis van deze Conventie en beslist op eenzelfde objectieve manier over de aangebrachte gegevens in een asielverzoek. Bovendien geeft betrokkene geen enkele informatie over een niet correcte of onmenselijke behandeling door de Griekse autoriteiten. Betrokkene kan dus niet aannemelijk maken dat er een reëel risico bestaat dat Griekenland hem zal repatriëren en dat hij als dusdanig zal blootgesteld worden aan een behandeling die strijdig is met art. 3 EVRM. De Griekse autoriteiten zullen bovendien tenminste vijf werkdagen vooraf in kennis gesteld worden van de overdracht van betrokkene, zodat aangepaste opvang kan voorzien worden.

Betrokkene heeft geen specifieke elementen aangehaald waarom zijn asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden.

Betrokkene verklaart geen familie te hebben in België. Er zou een tante van betrokkene in Duitsland wonen maar betrokkene weet niet waar. Ten eerste kan de door betrokkene aangehaalde verwantschap niet worden aangetoond. Betrokkene behoort niet tot het gezin van dit vermeende familielid- zoals gedefinieerd in art 2 § 1 van bovenvermelde verordening. Voorts is betrokkene echter niet afhankelijk van de hulp van dit ver familielid in Duitsland.

Betrokkene verklaart geen gezondheidsproblemen te hebben. Er is derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op basis van art. 3 § 2 of art. 15 van de Verordening. Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten en zal hij worden overgedragen aan de bevoegde Griekse autoriteiten. (...)"

2. Krachtens de artikelen 39/82, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er feiten worden aangevoerd die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

2.1. Verzoeker voert met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid aan dat hij wordt vastgehouden waaruit volgt dat een repatriëring nakende is en dat een uitspraak in gewone schorsing te laat zal komen.

De verwerende partij stelt in de nota dat er nog geen datum van repatriëring is gepland.

Ter terechtzitting wordt het uiterst dringende karakter van de vordering niet betwist. Het uiterst dringende karakter wordt aanvaard.

3.1. Verzoeker voert een vierde middel aan dat luidt als volgt:

"

- Schending van artikel 10 van het EG Verdrag van 25 maart 1957;
- Schending van artikel 3.2 van de Verordening 2003/343;
- Schending van de zorgvuldigheidsplicht;
- Schending van artikel 11, 13 en 14 van de Richtlijn 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten;
- Schending van artikel 3 E.V.R.M.

(...)

De Griekse Republiek werd op 19 maart 2007 door het Hof van Justitie veroordeeld wegens de niet-vaststelling binnen de gestelde termijn van de bepalingen die nodig zijn om te voldoen aan de Richtlijn 2003/9/EB van de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van de minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten. Deze procedure werd ingesteld ten aanzien van de totaliteit van deze richtlijn, zodat kan aangenomen worden dat een schending van de volledige Richtlijn wordt onderzocht. In elk geval kan gewezen worden op een schending van de artikelen 11, 13 en 14, welke directe werking hebben en concrete verplichtingen in houden.

Zoals reeds hoger vermeld is de Europese Commissie een inbreukenprocedure gestart tegen Griekenland wegens niet-naleving van de Dublin II-verordening wegens te weinig garanties voor teruggestuurde asielzoekers.

De Europese Commissie heeft op 31 januari 2008 geoordeeld deze zaak door te verwijzen naar het Hof van Justitie in Luxemburg (http://ec.europa.eu/community_law/eulaw/decisions/des_08_01_31).

Het UNHCR heeft in juli 2007 haar bezorgdheid geuit over het gebrek aan waarborgen voor asielzoekers die teruggestuurd worden naar Griekenland in het kader van de Dublin II-Verordening. Vooral de asielzoekers wiens asielprocedure onderbroken is doordat ze tijdens de procedure Griekenland verlaten, lopen risico op refoulement zoals reeds hierboven uiteengezet.

Men doelde op de praktijk van de Griekse asielinstanties om onderbroken asielprocedures niet meer terug te openen na terugkeer in het kader van de Dublin II-Verordening. De Griekse overheid heeft dan deze praktijk gewijzigd, met onvoldoende garanties op een volwaardig onderzoek.

Volgens Amnesty International is de reden waarom de zaak doorgestuurd is naar het Hof van Justitie het feit dat er te weinig garanties zijn voor een volwaardig asielonderzoek na transfer naar Griekenland (Amnesty International, Greece: No place for an asylumseeker, dd. 27 februari 2008).

Het ECRE, een Europese koepelorganisatie van vluchtelingenorganisaties, heeft de Europese Commissie een officiële vraag gesteld naar verduidelijking van de redenen van de doorverwijzing.

Op 20 juni 2008 heeft het Europees Hof een interim measure toegewezen in een Finse zaak in het kader van een overdracht aan Griekenland op basis van de Dublin II Verordening (stuk 5).

Op 1 september 2008 en op 21 september 2008 werden schorsingen in gelijkaardige dossiers uitgesproken door het EHRM tegen de Belgische Staat (stuk 6 en 7).

(...)

Indien de verzoekende partij, per impossible, toch wordt teruggestuurd naar Griekenland, dan moet worden vastgesteld dat verschillende opvangfaciliteiten in Griekenland niet volstaan om menswaardige situatie te garanderen (zie o.a. het rapport van Pro Asyl, http://www.proasyl.de/fileadmin/proasyl/fm_redakteure/English/PE_Griekenland_291007.pdf, oktober 2007) en e petitie met de oproep om repatriëring naar Griekenland te stoppen, die werd overhandigd aan het Duitse Parlement op 21 februari 2008 http://www.proasyl.de/fileadmin/proasyl/fm_redakteure/Europa/Griekenland/Petition_Griekenland-engl.pdf).

Het sturen van verzoekende partij naar een land waar hij met zekerheid niet overeenkomstig de Richtlijn 2003/9/EG opgevangen zal worden, vormt in hoofde van België een schending van diezelfde richtlijn, evenals een schending van artikel 3 E.V.R.M., en van het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 10 van het EG Verdrag."

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Het past in het kader van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet om de overvloedige documentatie en berichten betreffende asielaanvragen in Griekenland in detail op te sommen. Het volstaat alleen al te verwijzen naar de beslissingen van het Europese Hof voor de rechten van de mens van 22 oktober 2008 en 1 september 2008 waarbij aan België wordt gevraagd om de kandidaat-vluchtelingen niet te repatriëren naar Griekenland. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij de haar toegestuurde documentatie, en de algemeen gekende toestand in Griekenland, heeft betrokken bij de voorbereiding van de bestreden beslissing. Aangezien geen enkel motief is gewijd aan de zorgwekkende situatie van Iraakse kandidaat-vluchtelingen in Griekenland, maakt verzoeker, op het eerste gezicht, aannemelijk dat de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden. Het vierde middel is in die mate ernstig.

4. Verzoeker voert met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan wat volgt:

"(...)

De verzoekende partij verwijst naar artikel 39/82§2 Vreemdelingenwet.

De ernstige middelen die de schorsing van de aangevochten akte verantwoord worden hierboven uiteengezet.

De verzoekende partij zal door de uitvoering van de maatregel manifest een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel oplopen.

Huidige procedure gaat niet over de beoordeling van de aangevoerde middelen, enkel de controle of deze ernstig zijn en of de uitvoering van de maatregel (nl. repatriëring naar Griekenland) alvorens een uitspraak (arrest) te hebben over de nietigverklaringsprocedure een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij teweeg brengt.

"dat de tegenpartij in zijn beslissing, niet de twijfel heeft doen verdwijnen over het onderzoek van de asielaanvraag van de verzoeker door de Griekse autoriteiten, het risico van zogenaamd moeilijk te herstellen ernstig nadeel, en moet deze, in de huidige toestand van de zaak, als bewezen beschouwd worden"

(Raad van State, arrest nr. 162.039 van 28 augustus 2006 en arrest nr. 162.040 van 28 augustus 2006).

Het bestaan van een moeilijk te herstellen nadeel is een afzonderlijke voorwaarde die afzonderlijk dient te worden beoordeeld (R.v.St. 107.797, 12 juni 2002). Een MOGELIJK nadeel is voldoende (R.v.St. 100.400, 26 oktober 2001).

Overtuigd van de feitelijke situatie in Griekenland, zal de verzoekende partij geen kans krijgen om asiel aan te vragen. Bovendien is de kans dan ook uiterst reëel dat hij zonder de kans te hebben gekregen tot toegang tot een asielprocedure ten gronde met de nodige procedurele garanties, gerespatieerd zal worden naar Irak.

Het moeilijk te herstellen nadeel bestaat er dan ook in dat de verzoekende partij terug in de Irakese oorlogssituatie terecht komt en bijgevolg een reële kans heeft om zijn leven te verliezen. Indien België zijn asielaanvraag zou aanvaarden, dan zou hij minstens kans op subsidiaire bescherming maken tot de oorlogssituatie in Irak ten einde is.

Bovendien is de vraag wat de waarde in de praktijk is van een eventuele nietigverklarende beslissing van de bijlage 26 quater, dd. 7 november 2008, indien de verzoekende partij dan al gerespatieerd is naar Griekenland. Hoe kan hij nog terugkomen, want over een legaal reisdocument binnen Europa zal hij op dat moment niet beschikken.

De verzoekende partij heeft middels de ontwikkeling op goede gronden aangevoerd dat niet vaststaat dat de Griekse asielautoriteiten de asielaanvraag van de verzoekende partij ernstig zullen behandelen, dit gezien de vele rapporten en de feitelijke situatie aldaar niettegenstaande het gegeven akkoord van 26 september 2008.

De verzoekende partij wenst verder uiteen te zetten en te benadrukken dat hij bovendien in geen geval verantwoordelijk is voor de situatie die zich voordoet.

Het is niet zijn keuze die het nadeel heeft doen ontstaan, wel het feit dat de behandeling van de asielaanvraag door de Griekse autoriteiten niet gegarandeerd is.

De verzoekende partij heeft recht op een daadwerkelijke rechtsbescherming: er is geen enkel gegeven in het dossier dat toelaat om te stellen dat het gebruik van de door de interne rechtsmiddelen geboden bescherming in concreto door de Griekse asielautoriteiten ook werkelijk zal mogelijk gemaakt worden.

In diverse andere zeer vergelijkbare zaken heeft de Raad van State geoordeeld dat "in de mate de verwerende partij in zijn beslissing, niet de twijfels heeft weggenomen dat het onderzoek van de asielaanvraag door de Griekse autoriteiten zal worden gevoerd, het beweerd moeilijk te herstellen nadeel moet worden aangenomen." (R.v.St. nr. 162.039, dd. 28 augustus 2006 en nr. 163.040 van 28 augustus 2006).

(...)

De toets van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel heeft betrekking op **de gevolgen** van de bestreden beslissing, **niet op de oorzaken** van de bestreden beslissing. Indien een vreemdeling door zijn niet-foutief gedrag een bepaalde beslissing in de hand werkt, kan dit op zich niet impliceren dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel afwezig zou zijn. Om het al dan niet foutief gedrag van de betrokkene te analyseren dient het criterium van de goede huisvader gehanteerd te worden. Er valt de verzoekende partij helemaal niets te verwijten op dat vlak.

Hij heeft om persoonlijke redenen Afghanistan moeten ontvluchten (en dit overeenkomstig artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag van Genève (1951) en de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiaire bescherming)).

Bovendien roept de verzoekende partij de **schending van middelen die de openbare orde raken**. Meer specifiek werd de schending van artikel 3 E.V.R.M. ingeroepen dat alle personen beschermt tegen folteringen en tegen onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het is strijdig met het karakter van de openbare orde van dit grondrecht dat de verzoekende partij van de bescherming van dit grondrecht afstand zou kunnen doen door middel van niet-foutief gedrag.

De verzoekende partij verwijst ook naar het rapport van 8 februari 2008 zoals reeds hierboven geciteerd.

Op heden worden er in Griekenland geen nieuwe asielaanvragen aanvaard (stuk 4).

Artikel 3 E.V.R.M. is immers op absolute wijze geformuleerd zodat er geen enkele beperking kan worden aangebracht, zelfs niet in geval van oorlog of andere noodtoestand.

Y. HAECK en V. STAELENS stellen dienaangaande het volgende:

"Het absolute verbod dat opgelegd is door art. 3 EVRM geldt eveneens in uitzettings- of deportatiezaken, dan wel uitleveringszaken. Eenmaal er substantiële aanwijzingen voorhanden zijn dat een persoon die dreigt uitgezet of uitgeleverd te worden, in het ontvangstland reëel gevaar loopt het voorwerp te zullen zijn van handelingen die in strijd zijn met art. 3 EVRM, dan is de kous af en mag die persoon niet uitgezet of uitgeleverd worden op straffe veroordeeld te worden in Straatsburg (verwijzing naar arresten Chala t. VK en Ahmed t. Oostenrijk). Het feit dat de activiteiten van een klager onwenselijk of zelfs gevaarlijk zijn, mag niet in overweging genomen worden (idem), evenmin als het belang dat de naties hebben bij het feit dat de vermeende misdadigers die naar het buitenland vluchten voor de rechter gebracht worden (verwijzing naar Chahal t. VK en Soering t. VK)."

(Y. HAECK en V. STAELENS, "Artikel 3 EVRM", in J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.), Handboek EVRM. Deel 2. Artikelsgewijze Commentaar, Volume I, Antwerpen Intersentia, 2004, p. 221-222; eigen onderlijning)

Het feit dat de verzoekende partij via Griekenland de Europese Unie is binnengekomen, is niet de rechtstreekse oorzaak van de bestreden beslissing.

Wel integendeel, België had, op basis van de beschikbare informatie omtrent de behandeling van de asielaanvragen in Griekenland de beslissing moeten nemen om toepassing te maken van haar discretionaire bevoegdheid op basis van artikel 39/82 § 2 van de vreemdelingenwet juncto artikel 3.2 van de Verordening 343/2003 en artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij heeft de verwerende partij hiervan bij fax op de hoogte gebracht (stuk 3).

Het is de bestreden beslissing die de administratieve rechtshandeling uitmaakt die vereist was om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij te doen ontstaan. Op basis van het adagium "condition sine qua non" kan er gesteld worden dat zonder de bestreden beslissing de verzoekende partij naar Griekenland wordt uitgewezen.

De verzoekende partij verwijst erop dat hij geenszins "gekozen" heeft om de Europese Unie via Griekenland binnen te komen. De keuze werd gemaakt door de smokkelaar om in Griekenland te stoppen in transit. Hij heeft het Griekse grondgebied NOOIT betreden.

Geheel ten overvloede, dient nog opgemerkt te worden dat het criterium van "de keuze" van de betrokkene impliceert dat geen enkele schorsingsprocedure nog mogelijk zou zijn in het kader van beslissingen op basis van deze Verordening 343/2003. Overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 14 van deze Verordening wordt de principiële bevoegdheid van deze of eender welke lidstaat in alle gevallen bepaald ingevolge criteria die het gevolg zijn van de zogenaamde 'keuze' van de betrokken vreemdeling."

Verzoeker maakt met zijn betoog aannemelijk dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

5. Er is voldaan aan de door artikel 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opgelegde cumulatieve voorwaarden,

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid 7 november 2008 houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

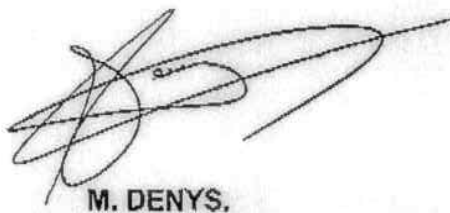
Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend en acht door:

Dhr. M. MILOJKOWIC, wvd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

M. MILOJKOWIC.

